

Nógrádi Gábor

(Nyíregyháza, 1947. június 22.)

Gyermek- és ifjúkorát szülővárosában töltötte. 1969 és 73 között a budapesti Tanárképző Főiskola hallgatója volt, később az ELTE népművelés szakán szerzett diplomát. Volt építő-gépész technikus, könyvügynök, segédmunkás és népművelő. Tanított a nyíregyházi Tanárképző Főiskolán, több mint tíz évig az Új Tükör szerkesztőségében dolgozott.

1964 óta publikál. Eleinte versekkel jelentkezett, a 80-as évektől kezdve inkább regényeket, hangjátékokat és filmforgatókönyveket ír. Szülővárosából elég régen elkerült, ifjúkori élményvilága azonban állandóan jelen van műveiben. Különösen szemléletesen árulkodik erről Koltai Róberttel közösen írt filmje, a *Sose halunk meg!*, amelyben rengeteg gyermek- és ifjúkori élményét, családi emlékét örökítette meg. Ő maga így vallott erről: „A vállfaárus Gyuszi bácsiról a nyíregyházi Búza téri piac jutott eszembe. Ott nőttem fel, ott éltem, ott árultak ajtót, ablakot a szüleim... Ma úgy érzem, hogy ha nincs Nyíregyháza és nincs gyermekkorom a piac mellett, ez a film így sohasem készült volna el.” (Kelet-Magyarország, 1993. január 16.)

De nemcsak e film kapcsán, másutt is gyakran kinyilvánította, milyen fontos és egyre fontosabb szerepet játszik életében a szülőföld. Egy interjúban többek között így vallott erről: „Ahogy távolodom időben Nyíregyházától, lélekben így kerülök közelebb hozzá. Az öregedés jele?... Sok harcom volt ezzel a várossal, de harcolva, soha ki nem egyezve — mindig idetartoztam.” (Kelet-Magyarország, 1991. augusztus 24.)

Fontosabb művei: *Kéthátú életünkben*, 1973; *Alagsori zsoltárok*, 1979; *Hecseki és a gyermekrablók*, 1983; *Hecseki és a kedves betörők*, 1987; *A mi Kinizsünk*, 1990.

Irodalom:

Kováts Dénes: *Mindig idetartoztam*. Kelet-Magyarország, 1991. augusztus 14.

/Katona Béla: *Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája*, I. Nyíregyháza: Jósa Múz. 1996./